
Regne de Sicília o Regne de Nàpols

Autor:

Data de publicació: 20-11-2021

Cal entendre que allò important per als normands era el títol de Sicília (Carles d'Anjou no va voler deixar anar el títol de rei de Sicília), el ducat peninsular es deia ducat de Pullai Calàbria (amb capital la ciutat de Nàpols menystinguda)

Els hi va regalar el papa Anacleto II. pk li van donar refugi a Sicília

El 1127 el ducat de Pullai Calàbria fou annexat al Comtat de Sicília, que gràcies a les accions de Roger I s'havia apoderat de l'Emirat de Sicília vers el 1060, per part de Roger II, sent nomenat posteriorment l'any 1130 rei de Sicília per l'antipapa Anacleto II. i per això Carles d'Anjou, rei peninsular va seguir PREGONANT el títol de rei de Sicília, no es va dir regne de nàpols fins el magnànim i després Ferran el Catòlic

Cal entendre que allò important per als normands era el títol de Sicília (Carles d'Anjou no va voler deixar anar el títol de rei de Sicília), el ducat peninsular es deia ducat de Pullai Calàbria (amb capital la ciutat de Nàpols menystinguda)
Els hi va regalar el papa Anacleto II. pk li van donar refugi a Sicília

El 1127 el ducat de Pullai Calàbria fou annexat al Comtat de Sicília, que gràcies a les accions de Roger I s'havia apoderat de l'Emirat de Sicília vers el 1060, per part de Roger II, sent nomenat posteriorment l'any 1130 rei de Sicília per l'antipapa Anacleto II. i per això Carles d'Anjou, rei peninsular va seguir PREGONANT el títol de rei de Sicília, no es va dir regne de nàpols fins el magnànim i després Ferran el Catòlic

https://ca.wikipedia.org/wiki/Sobirans_de_Sic%C3%ADlia

Reis de la Sicília ulterior (1282-1816)

Carles I d'Anjou va perdre Sicília el 1282, per raó de la revolta de les Vespres Sicilianes, després de la qual la corona de l'illa va ser oferta a Pere el gran, espòs de Constanza II de Sicília.

El Regne de Sicília va quedar llavors dividit en dues parts: La Sicília Ulterior (la part insular), en mans de Pere el Gran, i la Sicília Citerior (la part continental), en poder de Carles d'Anjou, reclamant tots dos el títol d'un únic Regne de Sicília. La situació no es va oficialitzar fins la Pau de Caltabellota, el 1302.

A partir d'aquest moment, els reis angevins es donar a si mateixos el títol de reis de la Sicília Citerior (Sicília Citra), amb Nàpols com a capital. Els reis de la nova dinastia catalana es dirien reis de la Sicília Ulterior o Sicília Ultra (reis de Trinàcria), amb Palerm com a capital. De fet, va ser en aquest moment quan va néixer un nou regne secessionat, el Regne de la Sicília Citerior (amb capital a Nàpols), que s'estenia per tota la part continental del sud d'Itàlia i que formava part integral del primigeni Regne de Sicília

En l'època de la Magna Grècia i durant el període clàssic, Siracusa era, sens dubte, més important que Nàpols. Mentre que Nàpols era una colònia grega de certa importància, Siracusa es va convertir en una de les ciutats més grans i poderoses del món antic, capaç de rivalitzar amb les metròpolis gregues i influir en el destí de tot el Mediterrani.

Aquesta diferència d'importància es deu a diversos factors clau:

Siracusa: Una Potència Imperial

Fundació i Creixement: Fundada pels corintis l'any 734 aC, Siracusa va aprofitar la seva posició estratègica a la costa est de Sicília, amb ports naturals i terres fèrtils, per créixer ràpidament. Durant el segle V aC, sota el tirà Geló, va derrotar els cartaginesos a la batalla d'Himera (480 aC), establint un període de pau i prosperitat que va iniciar la seva "edat d'or".

Hegemonia a Sicília i Itàlia: Al segle IV aC, sota el tirà Dionís I, Siracusa va expandir el seu control sobre la major part de Sicília i grans porcions del sud d'Itàlia, convertint-se en l'estat més poderós del món grec occidental.

Reconeixement Cultural: Va ser un centre cultural de primer ordre. Hi van viure i treballar personatges com el dramaturg Èsquil i el poeta Píndar, i la seva cort va atreure filòsofs com Plató, que la va visitar diverses vegades amb l'esperança de posar en pràctica les seves idees polítiques.

? Nàpols: Una Colònia Important però Secundària

Origen i Rol: Nàpols (Neàpolis) va ser una fundació grega posterior, sorgida de la colònia de Cumes. Era una ciutat pròspera i culturalment grega, però mai va assolir el poder militar, polític o imperial de Siracusa.

Relació amb Roma: A diferència de Siracusa, que va mantenir la independència fins al seu dur enfrontament amb Roma, Nàpols va tenir una relació molt més primerenca i estreta amb la República romana. Va signar tractats favorables i es va alinear amb Roma ja al segle IV aC, convertint-se en una aliada en lloc d'una rival a batre. Això va assegurar la seva supervivència i prosperitat, però li va restar protagonisme com a potència autònoma.

Arquimedes i els Miralls Ustoris a Siracusa

La seva referència a Arquimedes és clau per entendre la importància de Siracusa en aquesta època:

L'últim gran baluard grec: Arquimedes va viure a Siracusa durant el segle III aC, quan la ciutat, sota el regnat de Hieró II, experimentava un darrer període de renascement cultural i econòmic.

La llegenda del "Raig de la Mort": La història que Arquimedes va utilitzar miralls per cremar les naus romanes és una de les llegendes més famoses de l'antiguitat. Es diu que durant el setge de Siracusa (214-212 aC), va defensar la ciutat amb diverses màquines de guerra, i que amb una combinació de miralls va concentrar els raigs del sol per incendiar la flota romana. Tot i que la veracitat d'aquest fet és un tema de debat històric, la seva sola existència (amb experimentacions modernes que mostren que és tècnicament possible) demostra la importància de Siracusa com a centre d'innovació i el seu estatus com a objectiu prioritari per a la República Romana en la seva conquesta del Mediterrani.

La Fi d'una Era: La caiguda de Siracusa l'any 212 aC va ser un esdeveniment decisiu. La seva conquesta per part de Roma, i la mort d'Arquimedes, es consideren el símbol del final del domini grec a la Mediterrània occidental i l'inici de l'hegemonia romana.

Siracusa va ser una ciutat imperial, un centre cultural que va rivalitzar amb Atenes i un poder militar que va desafiar

cartaginesos i romans. Nàpols, tot i ser una colònia grega important i pròspera, va tenir un paper molt més regional i es va integrar a l'esfera d'influència romana molt abans. Per tant, en el període que menciones, la importància de Siracusa era incommensurablement superior a la de Nàpols.

? Per què Siracusa es deia "Saragossa"?

Un fet històric t: la ciutat de Siracusa, a Sicília, va ser anomenada literalment "Saragossa de Sicília" durant segles, cosa que explica per què en mapes antics poden aparèixer noms similars .

Aquesta denominació va sorgir al segle XIII, quan la Corona d'Aragó va estendre el seu poder per la Mediterrània . Després de les Vespres Sicilianes (1282), Sicília va quedar sota el control de la dinastia aragonesa. Per consolidar la seva influència, els nous reis van atorgar a la ciutat de Siracusa el nom de "Saragossa de Sicília" (en italià, Saragosa di Sicilia) .

Així doncs, durant els segles XIV i XV, no és que els cartògrafs confonguessin Siracusa amb la ciutat aragonesa, sinó que utilitzaven el nom oficial i habitual que la vinculava directament amb la Corona d'Aragó. Per a un navegant o un cartògraf de l'època, "Saragossa" podia referir-se tant a la ciutat de l'Ebre com a la important plaça forta siciliana.

Una petita precisió

La relació entre les dues ciutats va més enllà del nom. El Regne de Sicília va ser un dels territoris de la Corona d'Aragó durant segles. Per tant, que un port sicilià es digués com una ciutat catalana no era un error, sinó un reflex del poder polític del moment.

Carles d'Anjou el 1282 quedant com rei peninsular emprava el títol de rei de Sicília. Quan va començar a ser important el nom de Nàpols? El Magnànim el va heretar de la reina Joana però el va haver de conquerir a René q va fugir per un túnel, llavors la va fer superba

? Carles d'Anjou i el títol de rei de Sicília després del 1282

Tal com dius, després de les Vespres Sicilianes (1282), Carles d'Anjou va perdre l'illa de Sicília en favor de Pere el Gran d'Aragó. No obstant això, ell i els seus successors van mantenir el títol de "Rei de Sicília" perquè mai van renunciar a la seva reclamació sobre l'illa.

Per això, per distingir el seu regne, la part continental (que incloïa Nàpols) es va començar a conèixer com el Regne de Sicília peninsular o, més popularment, el Regne de Nàpols. Així que, efectivament, Carles I va seguir emprant el títol reial, però el seu poder efectiu va quedar reduït al territori continental, amb Nàpols com a capital. Aquesta va ser la llavor del Regne de Nàpols que va perdurar durant segles.

Quan va començar a ser important el nom de Nàpols?

La ciutat de Nàpols sempre havia estat un centre important, però el seu nom es va consolidar políticament a partir del 1282. En aquell moment, es va convertir en la capital d'un regne independent de la part insular, el que anomenem Regne de Nàpols.

Abans, durant el regne de Sicília unificat, Nàpols era una ciutat destacada, però no la capital principal (que sovint era Palerm). A partir de la divisió, Nàpols es va convertir en el centre polític i administratiu del regne angevin a la península Itàlica, i el seu nom va passar a designar tot l'estat.

Alfons el Magnànim, la reina Joanna i Renat d'Anjou

La teva descripció dels fets és força precisa, però matisem alguns detalls:

L'herència de la reina Joanna II: Alfons el Magnànim va ser adoptat com a hereu per la reina Joanna II de Nàpols l'any 1421, però ella va revocar l'adopció el 1423 i va nomenar hereu Lluís III d'Anjou. A la mort de Joanna II el 1435, el regne va ser heretat per Renat d'Anjou, germà de Lluís III, tal com ella havia disposat en el seu testament.

La conquesta d'Alfons el Magnànim: Per tant, Alfons no va heretar el regne directament. Va lluitar durant anys per conquerir-lo. Va assetjar Nàpols per primer cop el 1438 i finalment va prendre la ciutat el 2 de juny de 1442, després d'un setge de sis mesos amb una artilleria impressionant per a l'època. Renat d'Anjou va ser derrotat i va fugir de Nàpols, retirant-se a la Provença.

La fugida pel túnel: La llegenda de la fugida de Renat per un túnel és una anècdota popular que no he pogut confirmar amb les fonts d'aquesta recerca. Tot i això, el que és cert és que la conquesta d'Alfons va ser definitiva i el va convertir en el nou rei.

La Nàpols "superba" d'Alfons el Magnànim

Un cop conquerit el regne, Alfons el Magnànim va fer de Nàpols el centre del seu imperi mediterrani. Hi va establir la seva cort i va promoure un important mecenatge cultural, típic del Renaixement.

Va ser ell qui va impulsar Nàpols a la seva època de major esplendor, convertint-la en una ciutat de gran prestigi polític i artístic, digna del qualificatiu de "superba". Per exemple, va encarregar un impressionant arc de triomf al Castell Nou per commemorar la seva entrada triomfal a la ciutat el 1443. Així, si Nàpols va ser "superba", ho va ser gràcies a la visió i el poder d'Alfons el Magnànim